

Билъ-Небилъ.

Шведска приказка.

Веднѣжъ една бедна жена събирала въ гората сѣчки. Въ единъ храстъ тя намѣрила едно яйце. Жената взела яйцето, занесла го дома и го турнала подъ квачката при другитѣ яйца. Следъ нѣколко дена отъ това яйце се изижтило едно момченце. Жената го кръстила Билъ-Небилъ. Билъ Небилъ почналъ, за чудо на всички, страшно да расте. На петата година той станалъ по здравъ и по-голѣмъ отъ най-голѣмия мжжъ въ селото. А пѣкъ ялъ за петима. На едно ядене по десетъ хлѣба му не стигали. Уплашила се майка му, бедна жена, не може да го отхрани. Какво да прави? И решила да даде тя Билъ-Небила да учи нѣкакъвъ занаятъ, да си изкарва прехраната.

И дали Билъ-Небила да се учи за три години при единъ ковачъ. Упазарили всѣка година да му дава по единъ чохенъ кожухъ и по единъ мечъ. Първата година — мечъ тежъкъ десетъ кила, за втората — мечъ 20 кила, за третата — мечъ 30 кила. Но Билъ-Небилъ за три четири дена преработилъ и пречукалъ всичкото желѣзо и стомана у ковача. Ковачътъ се уплашилъ и му далъ и кожуситѣ и мечоветѣ, само и само да се отърве отъ него, и го изпратилъ.

Тогава Билъ-Небилъ взелъ кожуситѣ и мечоветѣ и отишелъ, та се ценилъ работникъ у единъ богатъ човѣкъ. Веднѣжъ го накарали да отиде съ другитѣ работници да сѣче дърва въ гората.

Билъ-Небилъ седналъ да закуси. Другитѣ работници яли, тръгнали, стигнали въ гората, хванали се за работа, а той все още ялъ. Най-после и той отишелъ. Избралъ тамъ две най-голѣми дървета, изскубналъ ги изъ коренъ, взелъ ги подъ мишница и ги занесълъ въ къщата на господаря си бързо-бързо.

— Страшенъ човѣкъ, — рекълъ на себе си господарътъ, — върши работа, но и много яде. По-добре да се отърва отъ него.

И господарътъ повикалъ Билъ-Небила, платилъ му за цѣла година и го изпратилъ. Когато Билъ-Небилъ си тръгналъ, пустнали възъ него единъ лудъ и бодливъ бикъ. Билъ-Небилъ хваналъ бика за рогата, метналъ го на рамото като торба и си тръгналъ по пѣтя. Като стигналъ въ една гора, той наклалъ буенъ огънь, заклалъ бика, опекалъ го и го изялъ цѣлия.

Слѣдъ това Билъ-Небилъ се хваналъ слуга у царя. Но тамъ се случило голѣмо нещастие. Веднѣжъ царътъ правѣлъ разходка съ гемия по морето. Излѣзло едно страшно морско чудовище и повдигнало такава буря, че гемията щѣла да потъне. За да си спаси живота, царътъ обещалъ на морското чудовище да му подари първото нѣщо, което срѣщне, като излѣзе на суха земя. Царътъ мислилъ, че ще срѣщне, както всѣкога се случвало, неговото ловджийско куче, но той срѣщналъ тритѣ си дѣщери. Ца-